

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXI. De perfecta moralitate in duobus sita, Declina à malo & fac bonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

*Et boni & mali
Angeli in nos
intendunt.
Et nos ipsi in a-
lios, nostri im-
memores.*

*b Psal. 141. b
c Psal. 18. m
Desidia nostra
in negotio salu-
ti perstringi-
tur.*

*a Psal. 36. c
b Gen. 42. &
43. a
c Exod. 1. c*

*Israelite causa
famis in Aegy-
ptum profecti
tibique postea op-
pressi, quid tro-
pologice.*

*d Iohann. 1. a
e Psal. 18. b*

f Ephes. 5. b

plane, & malis & bonis pariter. Illos enim sollicitat invidiae passio, istos compassio misericordiae, ut in nos incessanter intendant, illi quidem desecrum nostrum, isti profectum desiderantes. Nimirum in probatione sumus, inter paradisum & infernum interim medii, velut inter claustrum & seculum constituti. Diligenter consideratur utrinque quid agimus, utrumque dicitur, ô si ad nos transeat: intentione quidem dissimili, sed non dispari forsitan voluntate. Quod si ita omnium oculi in nos: nostri quo abierunt, aut quare soli ipsi recesserunt à nobis? A dextris siquidem & à sinistris tanto studio circumspecti, soli dissimulamus intpicere vitam nostram: soli nosmetipos negligimus intueri, nec verentes deceptorios, nec administratorios saltem spiritus reverentes: *Me expectant justi, donec retribuas mibi b.* Et item. *Me expectaverunt peccatores ut perderent me.* Hinc mihi gehenna, inde corona paratur: & inter hanc atque illam medium nūgari libet, oscitari delectat? Uisque adeo nec trahor desiderio, nec periculo terror, nec cupidus plane nec pavidus, in quibus magis fuerat necessarium; perniciolissime insensibilis ad utrumque. Exurgamus aliquando, Fratres, nec in vano accipiamus animas nostras, pro quibus alii tanto zelo, vel in bonum vigilant, vel in malum. Non est res parva quam sic insectantur hostes, cives sic præstolantur.

S E R M O LXXI.

Inegra & perfecta moralitas in duobus præcipue consistit, in evitandis vitiis, & appetendis virtutibus: quoniam non sufficit à malo abstineere, si non & bonum faciamus. Inde Psalmista ^a: *Declina à malo, & fac bonum.* Fugiamus ergo vicia, amplectamur virtutes. Historias igitur summam delibantes, moralitatis fructus decerpamus. Fames coagit Israel intrare in Aegyptum ^b: statim reperit ibi novum Dominum, & de libero servus efficitur. Ex illius regionis inhabitatione redigitur sub potestate Pharaonis: qui masculos præcepit interfici, foeminas reservari ^c. Israel operibus luti & lateris duriter affigitur. Pharaon paleas ministrat laborantibus. Fames coagit.

Non fames panis, neque sitis aquæ, sed audiendi verbum Dei, compellit multos intrare Aegyptum: Hoc verbum Dei est lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum ^d. Unde Psalmista ^e: *Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.* Qui hanc lucem sequitur, non ambulat in tenebris, sed habet lumen vitae. De luce præceptorum transitur ad lumen præmiorum. Qui hujus divini verbi patitur egestatem, cogitur intrare Aegyptum, id est, tenebras. Involvitur enim tenebris ignorantie, & subjacet dominio Pharaonis, id est, diaboli, qui princeps est Aegypti, hoc est tenebrarum, juxta illud Apostoli ^f: *Non est nobis collectatio aduersus car-*

sus carnem & sanguinem, sed adversus principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitia, in cœlestibus. Sub jugo Pharaonis sunt lutea opera, id est, dissoluta & sordida. Ab ipso dantur paleæ, id est leves cogitationes. Palearum est leviter accendi, & in momento consumi. Sic & malæ cogitationes à diabolo immisæ cito in mentibus nostris accenduntur, carnis mollitie consentiente. Sed si viriliter studeamus resistere, Deo juvante protinus extinguuntur. Paleis accensis coquebatur lutum, & solidabatur in lateres: & pravæ cogitationes quæ sunt lutum, paleis delectationis accenduntur. Quæ cum transeunt in actum, tunc decoquuntur: cum vero ducuntur in consuetudinem, tunc solidantur.

SERMO LXXII.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum ^a. Pii sunt qui in Deum credunt, & ipsum colunt. Est enim pietas cultus Dei ^b. Hic autem cultus in tribus consistit, fide, spe, & charitate quæ sunt invisibilia. His tribus carent impii qui Deum non colunt; & quorum consilium est invisibilia invisibilibus, terrena cœlestibus præponere. Horum caput & princeps est diabolus, qui primus à pietate recessit, & impius factus etiam homines in paradiſo positos, ab eadem pietate fraude sua dejecit, volens eos habere socios sui erroris, & participes iniquitatis. Ille enim Eam seduxit, & illa virum sibi subdidit. Similiter adhuc dæmon suggerit carni, caro spiritui, & sic impiorum consilium. Dicunt enim sibi invicem: *Omnium nostrum sit unum marsupium* ^c. Ponunt ergo in memoria quasi in marsupio quisque obolum suum: dæmon scilicet suggestionem, caro delectationem, spiritus consensum. • Inde tanquam de symbolo comparant sibi victimum competentem. Caro quidem combustionem, ignem scilicet qui non extinguitur: spiritus malam conscientiam, id est, vermem qui non moritur. Dæmon autem emit utriusque sanguinem.

Ad hoc consilium impiorum itur quatuor modis. Quidam enim trahuntur initi, alii attrahuntur ille&t, alii seducuntur ignari, alii sequuntur spontanei. Iстis necessariae sunt quatuor virtutes, per quas armati resistant, ne in consilio eant. Initis necessaria est fortitudo, qua resistant usque ad mortem minis, cruciatibus, & damnis. Illi qui attrahuntur ille&t, indigent temperantia, quæ reprimit illicita desideria, nec cedit promissionibus, nec emollitur blanditiis. Illis qui seducuntur ignari, est opus prudentia, quæ ab utilibus inutilia discernit, & docet quid tenendum, quidve rejiciendum sit. Iustitia indigent illi qui sequuntur spontanei. Iustitia est rectitudo voluntatis, quæ nec amat peccare, nec peccato consentire. Iustitia & fortitudo sedem habent voluntatem; quia voluntas justa debet esse & fortis. Est autem

^a Psal. 1. a
bob. 20. juxta
LXX.

^c Prov. 1. b
Consilium im-
piorum cuius
author & sug-
gestor Dæmon.

Quatuor ad
hoc consilium
vie.
Totidem virtu-
tes in opposita.